

Tefilá leMose

<p>תַּפְּלָה לַמֹּשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מֵעוֹן אֶתָּה הֵייתָ לָנוּ בְּדָר וְדָר. בְּטָרָם הָרִים יִלְדוּ וְתַחֲלִל אֶרֶץ וְתַבֵּל וּמַעוֹלָם עַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל. תָּשֵׁב אָנוּשׁ עַד דָּכָא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם. כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כִּיֹּם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָה. זָרַמְתָּם שָׁנָה יִהְיוּ בְּבִקְרָה כְּחֻצֵיר יִחְלָף. בְּבִקְרָה יֵצֵץ וְיִחְלָף לְעָרֵב יְמוֹלֵל וַיִּבֶשׁ.</p>	<p>Ima Mózesről, Isten emberétől. Uram! Menedék voltál számunkra nemzedékről nemzedékre. Mielőtt hegyek születtek, és létrejött volna a föld és a világ; öröktől örökké vagy Te Isten. Visszatérid a halandót poráig, és azt mondogod: térjetek vissza, emberfiai! Mert ezer esztendő a szemeidben olyan, akár a tegnap, ahogy elvonul; és az éjjeli órszak. Elsodortad őket, alszanak; reggel, mint a fű, felsarjad. Reggel virrad, és felsarjad; estére elhervad, és elszárad.</p>
<p>כִּי כָלִינוּ בְּאִפְךָ וּבְחַמְתְּךָ נִבְהַלְנוּ. שֵׁת [שֵׁתָה] עֹנֵתֵינוּ לְנִגְדֶךָ עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנֶיךָ. כִּי כָל יְמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרֶתְךָ כָּלִינוּ שָׁנִינוּ כְּמוֹ הַגָּה. יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַהֲבָם עָמַל וְאוֹן כִּי גַז חֵישׁ וְנִעְפָּה. מִי יוֹדֵעַ עַז אִפְךָ וְכִיִּרְאֶתְךָ עִבְרֶתְךָ.</p>	<p>Mert megfogyatkoztunk haragod által, és dühödőtől megrémültünk. Magad elé helyezted bűneinket, titkainkat arcod fényébe. Mert napjaink mind elmúltak haragodban; éveinket elfogyasztottuk, mint a lehetet. Éveink napjaiban hetven esztendő van; de ha jó erőben, akkor nyolcvan esztendő; büszkeségük csak <i>fáradtság</i> és <i>baj</i>, mert sebesen elillan, és mi továszallunk. Ki ismeri haragod erejét, és mint a félelmed, dühödet?</p>
<p>לְמִנּוֹת יְמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבֵא לְכָב חֲכָמָה. שׁוּבָה יְהוָה עַד מְתֵי וְהִנַּחֵם עַל עֲבֹדֶיךָ. שְׁבַעְנוּ בְּבִקְרָה חֲסִדֶךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל יְמֵינוּ. שְׁמַחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתֵנוּ שְׁנוֹת רֵאִינוּ רָעָה. יִרְאֶה אֵל עֲבֹדֶיךָ פֶּעֶלְךָ וְהִדְרֶךָ עַל בְּנֵיהֶם. יְהִי נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ.</p>	<p>Napjainkat számlálni így tudasd, hogy bölcs szívet nyerjünk. Fordulj felénk, Örökkévaló – <i>meddig még?</i> – és könyörülj meg szolgáládon. Engedj megtelnünk reggel szereteteddel, hadd ujjongjunk és örüljünk minden nap. Örvendeztess meg minket, <i>szenvedésünk napjainak</i> és bajt látott éveinknek megfelelően. Jelenjen meg cselekedeted szolgáládnak, és legyen dicsőséged gyermekeiken. Legyen rajtunk Urunk, a mi Istenünk kellemessége; szilárdítsa meg kezeink munkáját számunkra, szilárdítsa meg kezeink munkáját!</p>

A mi hibánk az, ha a sok idő az Örökkévaló „haragjában” telik, vagyis az elmúlás negatív értelembe felelmet, stresszt okoz. Azért imádkozunk, hogy megtaláljuk ugyanennek az érmének a pozitív oldalát, hogy motiváljon az elmúlás, a munkálkodásra ösztönözzön.